

Dalgacı (Tirat)

Oyunun Adı: Güldürü Üstüne Aldatma Ya da Tam Tersî

Yazar: Ahmet Önel

DALGACI – (Işıklar yandığında koltuğundadır. Elinde tenis raketi..) Ne çok şey anlatabilirim! Hoşsohbet biriyimdir aslında. Yine de, pek sevmezler beni. Nedense çekinirler. Huysuz herifin biri olduğum söylenir orda burda. Aldırmam. Her söylenen lafa kulak kabartırsanız işiniz iş demektir, yalan mı! Benim işim ise.. Size komik gelebilir belki ama, oyun oynarım ben. Sıkı bir oyuncuyumdur hani. Fazlasını sormayın, anlatmam. Bir işim daha vardır bu arada. Ona iş denir mi, bilmem ama.. (Kolundaki aleti gösterir.) Bunu saat sanırsanız aldanırsınız. Dünya nüfus göstergesidir bu. Şu an, evet şu an yeryüzünde kaç insan evladı var, anında söyleyebilirim. Tam tamına, altı milyar, yediyüz yirmi milyon üçyüz kırkaltı bin seksen dört kişi. Yemin ederim ki doğru! Eh, ne yapalım, herkesin bir merakı var işte. Ben sizin o minik içki şişelerini yan yana dizip de eşe dosta gösterip böbürlenmenize karışıyor muyum! Aslında itiraf etmek gerekirse, sorumluluk duygusu fazla olan biri değilim. Sorumluluk almaktan da ana değilim hani. Dalgacının biri olduğum bile söylenebilir canım! Bana kalsaydı ne o, ne bu, şair olmak isterdim! Çok ciddiym. Güzel, körpecik kızlar sırtımı kaşıyıp yelpaze sallarken ben de şarabımı yudumlayıp şiirler döktürseydim fena mı olurdu sanki! Ya da bir yazar olup öyküler kurmak! Bakın bu da fena değil.. Yeni yeni insanlar salardım yeryüzüne ve onlar birbirlerini didiklerlerken ben de bir köşeye çekilir ve keyifle izlerdim kurguladığım dünyayı. Olmadı işte! Ne yaparsınız, beni kurgulayan da böylesini uygun görmüş. Ancak hayatın kendine has kuralları var. Acımasız bir dünyayla burun buruna geliyoruz pencereyi araladığımızda. Üzümler kendiliğinden şaraba dönüşmüyor. Çaba gerekiyor çünkü. Sonuç olarak, şiiri çoktan bıraktım. Öyküye zaten başlamamıştım. Herkes gibi yaşamayı seçtim sizin anlayacağınız. Ayrıca bir yazar nedir ki! Eninde sonunda kendi gölgesiyle sohbet eden bir ademoğlu! Yalan mı?

Şimdiden kantarın topuzunu kaçırdım bile. Yazmak şart değil ya, bir öykü anlatacaktım size. Her ne kadar yazar olamadıysam da, bir yazarın öyküsünü aktaracaktım. Aldığı bir siparişin heyecanı ile soluğu kıyıkentteki bir motel odasında alan bir düş ustasının öyküsünü, evet! Eh, motel masrafını ödeyecek olan kendisi değil nasıl olsa! Motelin en güzel odasına yerleşmekten kim alıkoyabilir ki kendisini! Ne keyifli bir durum, öyle değil mi! Ancak şu üzümdeki çaba burada da gerekiyor. Sözcüklerden şarap yapmak kolay mı sanıyorsunuz yoksa? Felsefe paralayacak değilim. Yüzüme gözüme bulaştırmadan öyküyü anlatabileyim, yeter bana. Son olarak söyleyeceğim şu: Yazarlar yarattıkları aracılığıyla özlemlerini dile getirirler biraz da.. Maharet sözcüklerde sizin anlayacağınız. Ah sözcükler! O görünmez kanatlar.. O duyulmayan kanat çırpışları.. Kimi zaman da nasıl aldatır biz çaresiz insanları! Bütün bu söylediklerim gibi tıpkı. Yoksa siz.. deminden beri konuştuğumu mu sanıyorsunuz? (Yerinden doğrulur, raketi sallayarak çıkar.)